

Abstrakt: V osmdesátých letech 19. století a na počátku let devadesátých publikoval pražský matematik Eduard Weyr důležité výsledky z teorie matic. Jeho práce zůstaly po několik desetiletí jedinými významnými texty z této disciplíny, které vzešly z české matematické komunity. Přestože byl Weyr jedním z mála evropských matematiků, kteří v té době teorii matic znali a rozvíjeli ji, byly jeho výsledky téměř sto let opomíjeny. Eduard Weyr objevil tzv. *Weyrovu charakteristiku*, která je duální posloupností ke známější Segreově charakteristice, a tzv. *typický tvar* matice. Tento kanonický tvar dnes nese Weyrovo jméno. Lze jej pomocí simultánních permutací řádků a sloupců převést na běžně používaný Jordanův kanonický tvar, přičemž v některých matematických otázkách je Weyrův kanonický tvar vhodnější než Jordanův. V posledních letech povědomí o tomto kanonickém tvaru narůstá, v roce 2011 byla publikována monografie, která je věnována právě Weyrovu kanonickému tvaru.